

Els Reis: variació vocàlica (I)*(ALDC, III, 562. Els Reis)*

En relació amb aquest enunciat, presentem tres mapes: un, sobre la variació de la vocal ([e]/[ɛ]) (I); un altre, sobre les variacions de l'article (II); i un tercer, sobre les variacions de la -s i la formació del plural (III).

Rei deriva del llat. RĒGE, amb una Ē > E tancada del llat. vg., que hauria d'haver donat [ə] en bal., [ɛ] en cat. or. i [e] en cat. occ., però que ha donat [e] o [ɛ] (deixem de costat

la [ɛ] del ross.), sense atribució al cat. occ. o cat. or. respectivament; el resultat *r[e]i* s'explica per assimilació a la palatal següent (en cat. ant. també es troba *reg* [retʃ] per pronúncia sàvia) i *r[ɛ]i* probablement per diferenciació del diftong, car no sembla que obeeixi a una evolució, normal en cat. or. peninsular, de Ē > [ɛ], atès que la vocal oberta es troba en cat. nord-occidental, on esperariem [e], com *cad[e]na* (< llat. CATĒNA), *c[e]ba* (< llat. CĒPA), etc.

